

РЕШЕНИЕ

№ 91

гр. Шумен, 14.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ II в закрито заседание на четиринадесети октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Азадухи Ов. Карагьозян

Членове: Константин Г. Моллов
Теодора Енч. Димитрова

като разгледа докладваното от Азадухи Ов. Карагьозян Въззивно гражданско дело № 20213600500394 по описа за 2021 година

Производство по чл.435, ал.2, т.2 ГПК.

Образувано е по жалба, депозирана в ШОС, с вх.№ 618/10.05.2021 г. /п.кл. 05.05.2021 г./ и идентична жалба, депозирана при ЧСИ Я.Б. с вх.№ 1596/11.05.2021 г. от П. Ж. В. от гр. Ш. – длъжник по изп. дело № 2021*0400008 по описа на ЧСИ Я.Б., срещу действия на ЧСИ, изразяващи се в насочване на изпълнението върху имущество, което жалбоподателката счита за несеквеструемо, чрез налагане на заповест за изземване на банковата й сметка в „Райфайзенбанк“ АД, за което същата е уведомена със Съобщение изх.№ 01940/21.04.2021 г., с пр. осн. чл.435, ал.2 т.2 ГПК. Жалбоподателката счита това действие на ЧСИ за незаконосъобразно, тъй като по сметката получава ежемесечна издръжка от бащата на детето –Б.П.М. в размер на 220лв. Сумите за издръжка са несеквеструеми и не подлежат на принудително изпълнение. Прилага копие от платежно нареждане /без дата/ за получен банков превод, с наредител Б.П.М. и получател П.В. за сума в размер на 220лв. Предвид изложеното моли съдът да отмени заповеста на банковата сметка.

В жалбата се съдържа искане за спиране на действията по изпълнителното производство за събиране на начислените и възложени на жалбоподателката суми, на основание чл.397, ал.1 т.3 предложение последно ГПК.

Взискателят С.Г.П. е депозирал писмено възражение по жалбата, по реда на чл.436, ал.3 от ГПК, в което счита същата за процесуално недопустима, като просрочено, но не изразява становище по наложения заповест.

Съдебният изпълнител е изложил мотиви по обжалваното действие, съгласно чл.436,

ал.3 от ГПК, в които взема становище за неоснователност на жалбата.

Жалбата е подадена в срока по чл.436, ал.1 от ГПК, от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следното:

Приложеното копие на изп. дело № 2021*0400008 по описа на ЧСИ Я.Б., с рег. № *, район на действие ШОС е образувано по молба на С.Г.П., с приложен към нея изпълнителен лист № 260045/11.01.2021 г., издаден по гр.д.№2045/2018 г. на ШРС, въз основа на Решение №44/17.01.2019 г., Решение №105/08.05.2019 г. по в.гр.д.№ 1236/2019 г. на ШОС, с който е определен режим на лични отношения между С.Г.П. /баба по бащина линия/ и детето С.Б.П., ЕГН *****, всеки трети четвъртък от месеца от 17 часа до 19 часа, като детето се взема и връща в дома на майката, или от и в учебното заведение което посещава.

С молбата за образуване на изпълнителното дело вискателят е поискал налагане на заповест за трудовото възнаграждение на длъжника за събиране на разноските по изпълнителното дело. На основание чл.18 ЗЧСИ е възложил на ЧСИ да извърши проучване на имущественото състояние на длъжника, в т.ч. да извърши справки и изиска необходимите документи, както и да определи способ за принудително изпълнение, и да предприеме необходимите изпълнителни действия.

На длъжника П. Ж. В. е връчена покана за доброволно предаване на дете на 13.01.2021 г. В поканата е посочено, че на основание чл.528, ал.2 от ГПК, в тридневен срок от връчването ѝ следва да съобщи на съдебния изпълнител: 1. готова ли е да предаде детето в определеното място и време; 2. какви пречки за своевременното изпълнение на задължението съществуват; 3. в кое място и време е готова да предаде детето. Предупредена е, че при неизпълнение на горното задължение ще бъде наложена глоба по чл.527, ал.3 от ГПК в размер до 400 лева и при необходимост ще бъде постановено принудителното ѝ довеждане. Предупредена е, че при неизпълнение доброволно на задължението за предаване на дете, същото ще бъде отнето принудително и предадено вискателя със съдействието на полицейските органи и кмета на общината, района или кметството.

С молба вх.№ 223/15.01.2021 г. длъжникът П.В. е депозирала отговор по реда на чл.528, ал.2 ГПК.

По молбата на вискателя ЧСИ е пристъпил към изпълнение, като е изискал справка от БНБ за наличните банкови сметки на длъжника, от където е видно, че същата има банкови сметки в ОББ и "Райфайзен банк". От приложените по делото доказателства е видно, че ЧСИ е възложил на длъжника разноските по изпълнението, от които адвокатско възнаграждение и такси разноски по ТТР към ЗЧСИ.

За събирането на тези разноски, е изпратено заповестно съобщение до ОББ и "Райфайзенбанк". В заповестното съобщение е посочено, че се налага заповест за всички сметки на длъжника П.В. на осн. чл.450, ал. 3 чл.507, чл.508 вр. с чл.446 ГПК. до размер на сумата от 1059,20лв. изчислена към 05.05.2021 г. На осн. чл.507 ал.2 и ал.3 ГПК се забранява да се предават заповестирани вещи на длъжника. На осн. чл.508 ал.1 и ал.2 ГПК в 3-дн. срок от връчване на съобщението банката следва да уведоми дали признава за основателно

вземането и готова ли е да плати, както и дали са налице други запори по други изпълнителни листи за това вземане, и ако са налице такива по какви претенции. Ако банката не оспорва задължението, то следва да внесе по специалната сметка на ЧСИ дължимите суми.

Впоследствие е изпратено коригиращо съобщение до "Райфайзенбанк" относно размера на сумата, като същата се коригира на 552,00лв., изчислена към дата 22.04.2021 г. Коригиращото съобщение е получено от "Ройфайзенбанк" на 23.04.2021 г. Идентично съобщение е изпратено и до ОББ.

На длъжника е връчено съобщение за наложения заповест на банковите сметки в двете банки - ОББ и "Райфайзенбанк", с изх.№ 01940/21.04.2021 г. /получено на 22.04.2021 г./ за задължение за сумата от 552 лв., към 21.04.2021 г., включваща 300 лв. адвокатско възнаграждение и 252лв. разноси, уточнени със съобщение изх.№ 01912/20.04.2021 г.

С писмо изх.№ 001-24630/22.04.2021 г. от "Райфайзенбанк" е постъпил отговор по реда на чл.508 от ГПК, до ЧСИ, съгласно който банката признава вземането, върху което е наложен заповест. Няма претенции на трети лица, но и няма наличност за изплащане на задължението.

По делото липсват доказателства за превод от „Райфайзенбанк“ АД на суми от сметката на длъжника, по специалната сметка на ЧСИ.

Междувременно по молба от вискателя С.П. от 29.04.2021 г. делото да бъде изпратено за продължаване на изпълнението на ЧСИ Р.Р. /прекратено с постановление от ЧСИ Я.Б. на 02.06.2021 г. и е образувано при ЧСИ Р. под № 2021*0400316/.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните изводи: В нормата на чл.435 ГПК са посочени кои точно действия на съдебния изпълнител кои страни могат да обжалват. Съгласно чл.435, ал.2, т.2 ГПК длъжникът може да обжалва насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестируемо. В случая предмет на настоящата жалба е наложен заповест на банковата сметка на длъжника в „Райфайзенбанк“ АД, с твърдение, че по същата длъжникът получава издръжка, което вземане е несеквестируемо.

В задължителните указания по т.1 на ТР № 2/2015 г. на ОСГТК на ВКС е разяснено с кои действия на съдебния изпълнител се насочва принудителното изпълнение, като е прието, че такива действия са налагането на заповест или възбраната. Заповестът и възбраната като изпълнителни действия не подлежат на обжалване, а на обжалване подлежи насочването на изпълнението върху несеквестируемо имущество. По такава жалба съдът е длъжен да се произнесе, секвестируем ли е имущественият обект за събирането на предявеното вземане. В жалбата може да са изложени оплаквания и да се иска отменяването на някои действия - заповест, възбрана, опис, оценка, назначаване на пазач, насрочване на продан и др., но съдът се произнася по тези искания само доколкото посочените отделни изпълнителни действия са несъвместими с несеквестируемостта и в този смисъл я нарушават.

В т.13 на същото ТР е прието, че несеквестируеми са вземанията на длъжника по сметка в банка, когато по сметката постъпват само плащания по пълно несеквестируеми

вземания и/или вземания, върху които не се допуска принудително изпълнение.

Наложеният заповор върху сметка на длъжника в банка не обхваща несеквестрируемата част от трудовото възнаграждение за съответния месец или другото възнаграждение за труд за съответния период, както и върху пенсията за съответния месец.

Когато по сметка на длъжника, наред с постъпленията от несеквестрируеми вземания и вземания, върху които не се допуска принудително изпълнение, постъпват и плащания по други /секвестрируеми/ вземания, изпълнението върху наличността по такава сметка е недопустимо само над общия размер на другите /секвестрируеми/ постъпления.

В мотивите към т.13 е разяснено още, че несеквестрируемостта защитава имуществените обекти, които са необходими за издръжката на длъжника и неговото семейство, и по отношение на паричните вземания тя е забрана да ги събира друг, освен длъжникът. Затова заповорът на парично вземане е несъвместим с несеквестрируемостта и в този смисъл я нарушава, а когато паричното вземане е частично несеквестрируемо /трудова възнаграждение или друго възнаграждение за труд, както и върху пенсия/, наложеният заповор обхваща само секвестрируемата част. Ако третото задължено лице погрешно плати на съдебния изпълнител, той е длъжен незабавно да върне несеквестрируемата част на длъжника.

По различен начин се поставя въпросът с несеквестрируемостта на трудовото възнаграждение или другото възнаграждение за труд, както и върху пенсията, когато длъжникът "ги получава" по банкова сметка. Налагането на заповор върху такава сметка не прави тези постъпления изцяло секвестрируеми. Секвестрируема е наличността по сметката преди постъпването на последното по ред "плащане", тъй като това са спестявания на длъжника, а несеквестрируемата част от последното плащане се определя съгласно изложението по т. 3. Тази част не може да бъде определена, без банката да съобщи на съдебния изпълнител, че по сметката постъпва възнаграждение за труд или пенсия, както и техният размер и без съдебният изпълнител да осъществи връзка с касиера на работодателя /платеца на възнаграждението за труд/, който да подаде необходимата информация за определяне на несеквестрируемата част или без касиерът на работодателя /платецът на възнаграждението за труд/ да поеме ангажимент да изплаща в брой на длъжника несеквестрируемата част от всяко възнаграждение, като превежда по банков път само секвестрируемата част от него.

Ако съдебният изпълнител не е получил необходимата информация от банката, той не знае произхода на средствата по заповораното вземане и не може да зачете несеквестрируемостта. Задължението на съдебния изпълнител да зачете несеквестрируемостта възниква, когато той бъде уведомен за произхода на постъпленията по сметката, било от банката /трето задължено лице/, било от длъжника. Тогава за съдебния изпълнител възниква задължението да събере незабавно необходимата информация от банката /за източника на постъпленията и техният размер/ и от платеца на възнаграждението за труд /за размера на възнаграждението, след приспадане на дължимите върху него данъци и задължителни осигурителни вноски/ и да върне на длъжника несеквестрируемата част от преведената му сума.

В настоящият случай длъжникът твърди, че по запорираната банкова сметка в „Райфайзенбанк“ АД получава издръжката на малолетното дете, която заплаща неговият баща – Б.П.М.. Действително, нормата на чл.446, ал.4 ГПК е категорична, че върху вземане на издръжка не се допуска принудително изпълнение. Съгласно чл.447 ГПК всеки отказ на длъжника от закрилата по чл.444 и чл.446 ГПК е недействителен. Недопустимо е задължението на жалбоподателката, като длъжник по изпълнителното дело да се удовлетворява от издръжката на малолетното й дете.

В случая обаче, от приложените по изпълнителното дело доказателства не се установява да е извършен превод от банката по специалната сметка на ЧСИ на парична сума, с произход издръжка. Не се установява също, дали по запорираната банкова сметка постъпват суми само от пълно несеквестрируеми вземания и/или такива върху които не се допуска принудително изпълнение /доколкото информация за произхода на средствата, постъпващи по банковата сметка не е изисквана от съдебния изпълнител, нито се съдържа в отговора на банката по реда на чл.508 ГПК/, или по сметката постъпват и други секвестрируеми вземания. Както се посочи по-горе запорът не обхваща несеквестрируемата част на вземанията и в този смисъл не нарушава несеквестрируемостта.

Ето защо, доколкото към настоящия момент не е налице действие, което нарушава несеквестрируемостта по отношение вземането за издръжка, то жалбата се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Неоснователно е и искането за спиране на изпълнителното производство за събиране на начислените и възложени суми до произнасянето на съда на осн.чл.397, ал.1 т.3 ГПК. В случая не е налице хипотеза на предявен иск, респ. не са приложими разпоредбите за допускане на обезпечение на предявен иск по реда на чл.389 и сл. от ГПК, чрез спиране на изпълнението по изпълнителното дело, каквото е искане в жалбата. Дори да се приеме, че е налице искане за спиране на изпълнителното производство по реда на чл.438 от ГПК, до окончателното произнасяне на съда по жалбата, то същото се явява неоснователно. Изпълнителното производство има за предмет осъществяване режим на лични контакти на малолетно дете с неговата баба и решаването на въпроса по жалбата не рефлектира върху изпълнението на този режим.

Предвид гореизложеното жалбата следва да се остави без уважение. Без уважение следва да се остави и искането за спиране на изпълнителното производство до произнасянето на съда по настоящата жалба.

Водим от горното и на основание чл.437 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата депозирана в ШОС, с вх.№ 618/10.05.2021 г. /п.кл. 05.05.2021 г./ и идентична жалба, депозирана при ЧСИ Я.Б. с вх.№ 1596/11.05.2021 г.

от П. Ж. В. от гр. Ш. – длъжник по изп. дело № 2021*0400008 по описа на ЧСИ Я.Б., срещу насочване на изпълнението върху несеквестируемо вземане на жалбоподателката, чрез налагане на заповед за спиране на банковата ѝ сметка в „Райфайзенбанк“ АД.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на П. Ж. В. от гр. Ш. за спиране на изпълнението по изп. дело № 2021*0400008 по описа на ЧСИ Я.Б., с рег. № *, с район на действие района на ШОС, до произнасянето на съда по настоящата жалба.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл.437, ал.4 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____